

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

D[omi]nica. iiii. aduent[us] post meridie[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

git. Vel ille q̄ dicit se famescere et sitiare: et pane viñū p̄ oblatū respuit tē. Expone et applica. Notādo tandem ne dicat illō Proverbio. i. Vocauit et renuistis.

Domica. iiii. aduent⁹ post meridiē.

Huius. Accipe prothema ut in alio aduentuali.

Pro primo. An decuerit ipm Adam assumi. Q̄ sic. Nullū magis dec̄t satisfacere q̄ eu q̄ peccauit: Contra: Talis debuit satisfacere q̄ nullius debitor ess̄t p̄ ne: sicut dicit Ans. quia satisfactio est cuz sit opus alas indebitū: sicut d̄r in li. de regulis fidei. R̄ndet Bonauē. in. iij. dis. xij. Nō decuit filiū dei assumere ipm Adam: Primo q̄ non quenierbat oīm creatori vt boiem p̄tōez assumere et cū ip̄e in forma assumpta haberet̄ boies iudicare: et nullat tenus de p̄tō argū posse. Sec̄do: nō quenierbat p̄mo h̄oī vt qui se tantū deiecerat q̄ culpā: tantū exaltaref̄ vt d̄e⁹ esset. Ter̄to: nō expediebat humano ḡni q̄ cuz ille reus esset oīm anīaz nostraz nō esset pas̄sio adeo grata sicut si esset oīno innocens et vix sufficeret ad satisfaciendū p̄ se. Lū aut̄ d̄r: Nullū magis decet pena portare: q̄ eu qui culpa⁹ p̄misit: Tēp̄ est de pena diuine vlt̄ois: nō aut̄ de pena diuine placationis. Hoc Bonauē. **P**ro secundā. Adam p̄ceptibilis erat ppter p̄tō suum luc̄z nō ex sua creatōe. Walter⁹ in ale. Nō nos natura creatrix sed p̄ceptibiles hosti violētia fecit. Jo no erat quenies eu sublimari ad tantū honorē. Nā vt dicit Phs v. polit. Nō est quenies p̄ncipi dare subdīto p̄temptibili magnos honores. Cum q̄ritur An decuerit tē. Dic r̄n. Ex q̄ p̄clude: q̄ deus si misericordiam extollat: nō tamen iusticiā d̄mittit: imo vt dicit Ps. Misericordia et miseratio et iustus d̄ns. Audite ō peccatores q̄ de misericordia plūnit̄ et iusticiā nō cumetis. Indurati: fornicatores: usurarij: adulteri: raptores tē. Lerte non minor est dei iusticia q̄ misericordia sua: vnde et vtrq̄ ostēdit in sua incarnationē. Nam luc̄z Adā nō assumpsit: assumpsit cū natu-

ram humānā ad hoc vt adā et filios eius in gl̄iam suā assūmeret: Ideo iuxta Psal.

Misericordia et veritas obuiaverūt sibi: iustitia et pax osculate sunt. Unde de ineffabili sublimitate: modo et p̄dicatione sui adiutus potest exponi illō Malach. ij. Quis pot cogitare diem adiutus eius. **F**igura Joā. i. Joānes baptista dicebat: Post me venit qui p̄t me natus: ante me factus: q̄z m̄bi platus. i. incarnatus d̄ns q̄li calciat⁹ apparuit q̄ in diuinitate sua morticina nostre corruptionis assumpsit. Corrigia autē calciamēti est vntio huius infelix fabilis mysterij. Joānes ḡ soluere corrigi am calciamētō p̄ nō valeat: quia incarnatō nō nec ip̄e investigare sufficit.

Bene ergo cantat eccl̄ia: Mirabile mysterium declarat: hodie inouatur natura deus homo factus est. i. q̄d nō fuit tē.

Pro tercīo scđo. In p̄cedenti tē. Nunc de secundo quod est mysterii formicabilis maledictionis: quādo. l. iudex eternus facie terribili aō sinistras propiciēs profert illud grande tonitruu horrende maledictionis contra impios dices: Ite maledicti in ignem eternū qui parat⁹ est dia bolo et angelis eius. Tunc sicut ait Ps. Loqueretur ad eos in ira sua et in furore suo conturbabit eos. Lerte tūc vox domini in virtute: vox domini in magnificentia: vox domini cōfringentis cedros. Nam tūc cōfringet dominus cedros libani: id est superbos eleūates eius inimicos qui cū fuerūt exaltati quēadmodū fumus deficiunt.

Sunt circa hoc secundū mysterii notans de due considerationes

Prima est p̄fusibilis reproboruz expiationis.

Seconda est horribilis p̄demnationis.

Nāc de prima ubi considerandū est: q̄tunc iudex p̄cipue exprobrabit tria: Primo: que receperunt. Secundo bona q̄ om̄i seruit. Tertio: mala que p̄misérūt. Primo tē. sc̄z beneficū creationis. q. d. cuilibz eoz illud Deu. xxxij. Deu. q̄ te genuit dereliquisti et oblit⁹ es dñi creatoris tui. Beneficū gubernatiōis et instructiōis p̄ angelos: p̄ patriarchas et p̄phas et ap̄los: p̄ tot ecclesie doctores. Beneficū redēptiōis etiā expobrabit: dices illō v̄l ei⁹ sūle q̄d in e⁹ persona

G 2

Dñica. III. Aduentus post

St Chrysostomus. *Sug matth.* Ego ppc vos homino factus sum alligatus derilus celsus et crucifixus: vobis est tantum mea iniuria fructus. Ego precium sanguinis mei dedi pro redemptio vestra vbi est fructus quem mihi pro tanto fecistis. Ego vos huius gloriam meam habui cum essem deus apparenz homo: et vestorem meum vestrum habuistis. Nam rem vestimenta terre amplius dilexisti quam iniiciam meam et fidem: Hec Chrysostomus. O ingrati peccatores! Quid pro vestra salute debui facere et non feci. Videlicet caro mea non splendidum: hoc est illud quod pro vobis fuit spinis coronatum: facie mea non sole splendidior est habui feridissimum spiritus pro vobis despuratum. Corpore hoc gloriosum quod aspergitur fuit pro vobis dure flagellatum et in cruce confixum: ecce signa aspice loca clavorum. Videlicet manus videte pedes. Considerare latus quod pro vobis apertum est ut intrare noluistis. Secundo exprobabit bona quae omiserunt: quae sunt: culibet illorum illud Matth. xxv. Serue male et piger. Specialiter autem exprobabit opera misericordie omis- sa ut habet Matth. xxv. Esuriui et non tecum vsg: et non visitasti me. Incrementum autem ex defectu misericordie ut indigni misericordia apparet. In hoc autem est considerandum sicut dicit Gregorius. Si tanta pena puniatur qui sua non dedisse? quinque namque pena feriendus est quod aliena redarguit abstulisse. quod dicte. Si tamen puniatur qui esurientem non pauperit: quanto ergo ferendus est quod usurpat et rapinat et homini esurientem fecit: et sic de aliis. Tunc autem respondebit impudicii dicentes. Dine quando te vidimus tecum. usque ibi: et non ministravimus tibi: benevolentia repetitur: qui ut de origine. Malorum et super bonorum est culpas suas aut nullas esse: aut leues: aut paucas. Et tunc gaudebit illis. Unde dico vobis tecum. usque ibi: nec mihi fecistis. Tertio exprobabit mala quae commiserunt. Pro ecclesiastico. Ut vobis impudicii qui de reliquistis legem altissimi tecum. Sequitur. Et in maledictione erit pars vestra. Dicer itur. O maledicti auarici qui me spredo adhesistis: terrenis: usurarij: raptiores: fures: fraudulenti: qui propter mundi amore tot fallacias et meditacionem comisistis. O maledicti fornicatores et adulteri qui more porcino carnis voluptates consumistis. O maledicti priuatis blasphemii qui deum non timueristis. O generalis maledicti oes et singuli petentes qui a diuinis manu datis recessistis. Ps. Maledicti qui declinant a mandatis tuis. O quam confusibilis exprobatio. Quatam quippe honoris est ab ore diuina laudari: tanti est opprobrium ab eo increpari. Nunc quippe de offendit et racet impudicitiam offert. Tunc vero palam arguet et iustificabit faciet dominus illud. Isa. xliv. Tunc cuius semper filii: partiles fuit quasi parturientes loquar. O quam grauus confusio in cordibus stuporium: et in nudorum impletorum ab ore tanti indicis in cōspectu tante multitudinis operis probrij et maledictionis iacta sustinere. Inflatus quippe homo adhuc viuens plus eligetur et tolerabilis sustineret graui pena torquere et maledictionibus et opprobriis obiungari. Talis autem exprobatio semper durat et durabit in damnatis: quoniam semper puniatur per nos correspondientibus suis delictis. Exemplum plenum visione monachi cisterciensis in anglia quaz narrat vincentius in Specie moralis. li. q. Iste grauiter liberatus a demoniata cens tribus diebus velut exanimis aptis etiam oculis nihil vidit: sed et multa per angelum reuelavit. Inter cetera duxit eum angelus in regionem tenebrosam. ubi videns fratres quidam horribiles putauit ibi infernum esse. Sed angelus dixit. Non enim est hic infernus. Sed ille turrem infernales camini sunt. Hic enim videt hominem sedentem in cathedra ardenti ante quem pulchre mulieres erant quoniam singule ardentes cereos in os eius et facies impinguabant per eius intranea sibi extrahebant. Hic homo (aut angelus) fuit in seculo carnis sue amicus: et amie sue inimicus. Gulosus vice et luxuriosus. Cathedra situm quoniam poterat fuit in malitia amauit mulieres: sed multiores in tali specie torquenter eum. Post hec videns hominem super terram spumam vivum excoriantem et fricabantem cum sale et super cruentum assabant. Hic (aut angelus) fuit potens et crudelis in subditos. Post hec videns hominem super equum ardente clypeum ignem gerentem qui supra collum equi capras ferebat et ad caudam equi sui habitum monachus trahebat. Hic (aut angelus) pauperrimus fuit semper de rapina vixit inter cetera rapuisse capram unam a quadam paupere muliere. Circa finem vite sue voluit fieri monachus non tam vere penitendo: sed ut ignominia sua parup. Tegeret igitur habitu religiosis tractat.

sicut rem quā parvū pēdebat. Post hec vī
dens diuersas psonas religiosas: monias
lum: epox: et sacerdotū ac clericoz quoz
quidā ridebāt et cachinabāt: Alij libidini
sue p̄plēde vacabāt: nō q̄ post mortē sīnt
ibi hīmōi voluptates: sed ad maiorez p̄f
sionē et tormentū p̄teritoroz criminū siligū
dines rep̄sentant demonib⁹ ad hoc eos co
gerib⁹: qui eriā eos postmodū pecciebāt
cū fustib⁹ sup capita vīc⁹ ad excursionē ce
rebroz et electōne oculoz: et hoc incessan
ter agebant. Videlit et alia ḡna tormentorū
mīro modo diuersimode disposita fm di
uersitatē variā peccatorz. Nā sicut habet
Deut. xv. Pro mensura delicti erit et pla
garum modus.

Pro tertio. Quālitatis r̄c. Ne credatis
honorē et laudē vos recepturos cuz
bonis si tāq̄ mali vixerit. Dicit lex: Be
ne vīnētibus p̄ulegia et virtutū p̄nia co
cedi oporiz. L. de statu⁹ et imaginib⁹. L.
Et virtutū p̄nia. Et sicut h̄z dī. lx. Dis
ramur. honores mūdi si sine merito labo
ris nō asseqtur aliquis: c̄t̄o magis hono
res celestī dignitatū. Audite: An miles
qui seruit aduersario p̄tra regē postq̄ rex
victoriā obtinuerit: sit honorādus cū fide
libus regis militib⁹. Expone et applica
Notando tandem illō Gal. vi. Nolite erra
re. Quocūq̄ seminauerit hō hec et metet.

Feria. ij. post. iij. dñicam aduētus.

Huiciamius
opa tenebraz r̄c. prothema
put in alio adventuali.
Pro p̄mo. An decuerit: q̄ fili⁹ dei de
sola muliere carnē assumptserit. Q,
nō. Heb. ij. Debuit p̄ oia fratrib⁹ assilari.
Cōtra. Hec est p̄cipua. dignitas Dari:
vt sit mater et virgo quam sibi nō debuit
ch̄s admere. Rndet Bonaē. in. ij. sen.
dī. xij. Ch̄s absq̄ dubio potuit assumere
carnē si voluisset de viro et muliere: vel ēt
de viro tm. Sz mag⁹ decuit q̄ de sola mu
liere: Et hoc m̄ltipli rōne. Prima est ad
seruandā dignitatē m̄ris q̄ nō amisit p̄uale
gū dignitatis. Scđa est p̄pter seruandā
honestatē p̄ris. Ch̄s em patrē habebat
in celis: nō em venit in terris q̄rere patrē;

sed solā matrē ne qdāmodo fieret iniurta
primo p̄ri. Tertia p̄pter p̄plendā pfectiōz
vniueritatis in modis educēdi hoīem in
esse. Et cū sit q̄druplex modus. s. de viro
et muliere: nec de viro nec de muliere: de
viro sine muliere: de muliere sine viro.

V̄es p̄mi tā p̄cesserāt: et nō restabat nisi
vt q̄rtūm deus adderet nascēdo. s. de mu
liere sine viro. Quarto p̄pter corrūdēnāz
p̄gruitatis lapsus et repatiōis: vt sicut la
plus factus est nō vīroq̄ sexu: sed p̄mo in
muliere est inchoatus et in viro est p̄sum
matus. Sic esset in repatiōne vt mulier
credendo et p̄cipiēdo inciperet diaboluz su
perare in absconditō et postea filius ei⁹ in
manifesto eu viceret i duello. s. i crucē pati
bulo. Lū aut̄ dicit: Debuit p̄ oia fratrib⁹
assimilari: Ḡez est in his q̄ ad nr̄am salu
tē et p̄dicionē sunt ordinata. Hec Bona.
Pro fundam. Decebat vt q̄nq̄ ess̄ p̄p
p̄ductus de sola muliere. Dicit em p̄hs in
postp̄dicamētis: et in. q̄. de celo. Si vnuz
oppositoz est in natura: reliquū est v̄l p̄t
esse. Fuerat aut̄ mod⁹ p̄ductōis hoīis ex
solo viro. s. eua ex adā. Tō p̄pter p̄plemen
tū vniuersi decūlū vt esset mod⁹ o p̄posit⁹:
sz ex sola muliere. Et hoc factū est cū ch̄s
nat⁹ est ex sacra virgine. De q̄ sic dī in li
bello de p̄ceptu mūdi. Fili⁹ ḡ dei delcen⁹
dit ab arce supna: nūq̄ descedēs a maiest
state supna: Qui corp⁹ sumēs aiatū numē
ne saluo p̄cessit nat⁹ sacro de p̄ginis aluo.
Lū ḡ q̄ritur An decuerit r̄c. Dic tñ. vi s.
Ex q̄ clude diuine sapie ineffabile relu
centia in repatiōne ḡnis hūani q̄ et p̄ginis
matr̄ puritatē integrā seruauit et sacratis
simā illi fecunditate donauit q̄ eriā opera
cāsublimia p̄pt̄ nr̄e spūalis ḡntionis my
steriū fecit. Unī Leo papa in qdām serū
mone. Nasces itaq̄ dñs iesus ch̄s h̄ve
rus q̄ nunq̄ destitut̄ esse dñus verus noue
creature in se fecit exordiū: et in ort⁹ sui for
ma dedit hūano generi spūale p̄ncipiū vt
ad carnalis generatiōis abolēda p̄tagia
ess̄ regenerādo origo sine semina crīmis:
de quib⁹ dī: Qui nō ex sanguinib⁹ neq̄ ex
volūtate carnis neq̄ ex volūtate viri sed
ex deo nati sunt. Que ḡ sacramentū va
leat mēs p̄phēdere: qui hāc gratiā valeat
at lingua enarrare: Redit in innocentias
iniqtas: in nouitatē vetustas: in adoptōz

63